

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 497/2016-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Marianny Mochnáčovej a Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Brankom Vrbom, advokátska kancelária VRBA & PARTNERS s. r. o., Sliezska 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 85/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 85/2011 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 85/2011 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je mu Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 363,79 € (slovom tristošesťdesiattri eur a sedemdesiatdeväť centov), ktorú je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Branka Vrba, advokátska kancelária VRBA & PARTNERS s. r. o., Sliezska 9, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 497/2016-16 zo 17. augusta 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 85/2011.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým bol rozsudok okresného súdu sp. zn. 19 C 183/09 z 18. apríla 2011, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 11 Co 195/2011 z 20. júna 2012 (ďalej len „exekučný titul“), ktorými bolo verifikované vlastnícke právo sťažovateľa k bytu a súčasne bola žalovaným (ďalej len „povinní z exekúcie“) uložená povinnosť vypratať ho v prospech sťažovateľa, ktorý tento byt nadobudol do vlastníctva jeho vydražením, pričom toto jeho vlastnícke právo svojím rozhodnutím sp. zn. 4 Cdo 219/2013 z 26. marca 2014 verifikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), sa sťažovateľ z dôvodu, že žalovaní si túto povinnosť dobrovoľne nespĺnili svojím návrhom v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 19 Er 761/2012, domáhal núteného výkonu označeného exekučného titulu. Okresný súd na návrh povinných z exekúcie povolil odklad

označeného exekučného konania do doby právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva k identickému bytu na základe žaloby podanej povinnými z exekúcie, ktoré je okresným súdom vedené pod sp. zn. 14 C 85/2011. Rozhodnutie okresného súdu o povolení odkladu exekučného konania bolo potvrdené aj krajským súdom v konaní o odvolaní sťažovateľa, ktorý namietal, že otázka vlastníckeho práva k bytu je otázkou už rozhodnutou exekučným titulom, ktorý „... *nemôže zrušiť súd rovnakého stupňa v inom konaní...*“.

3. Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 14 C 85/2011, kvôli ktorému bol povolený odklad exekučného konania, v dôsledku čoho sťažovateľ ako vlastník bytu, ktorý nadobudol jeho vydražením na dražbe v roku 2008, tento byt nemôže aj napriek tomu riadne užívať, pretože ho užívajú povinní z exekúcie, avšak na náklady sťažovateľa, ktorý platí náklady spojené s jeho užívaním a súčasne je nútený zabezpečovať si bývanie iným spôsobom.

4. Pokiaľ ide o namietané konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 14 C 85/2011, sťažovateľ podotýka, že povinní z exekúcie sa žalobou podanou 8. júna 2011 pôvodne domáhali voči sťažovateľovi určenia vlastníckeho práva k dotknutému bytu, pričom aj napriek tomu, že sťažovateľ namietal, že táto otázka je otázkou rei iudicata, okresný súd žalobu nezamietol, ale nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom po opätovnej námietke sťažovateľa o veci už rozsúdenej povinní z exekúcie navrhli zmenu petitu, a to tak, že sa domáhali vyslovenia neplatnosti dražby bytu konanej 16. októbra 2008, pričom okresný súd navrhovanú zmenu petitu pripustil, a to aj napriek námietke sťažovateľa, že neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov je možné domáhať sa iba v trojmesačnej prekluzívnej lehote od udelenia príklepu, takže povinní z exekúcie sa tak „... *v súčasnosti domáhajú určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby po takmer 8 rokoch od jej konania...*“.

5. V súvislosti s konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 14 C 85/2011 sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že okresný súd rozhodol o pripustení uvedenej zmeny petitu 27. marca 2015, pričom o jeho odvolaní podanom proti tomuto rozhodnutiu nebol do podania sťažnosti ústavnému súdu (21. júna 2016) aj napriek uplynutiu roka a pol vyrozumený. Podľa sťažovateľa okresný súd v tomto konaní koná s neodôvodnenými priet'ahmi aj napriek jeho vedomosti, že do doby jeho právoplatného skončenia je odložený výkon exekúcie, v dôsledku čoho sa sťažovateľ dlhodobo nemôže domôcť ochrany svojho vlastníckeho práva, pričom „*Navrhovatelia sa snažia zdržiavať konečné rozhodnutie súdu v konaní o určenie vlastníckeho práva (č. k. 14 C/85/2011) z dôvodu, že môžu byť zatiaľ bezplatne užívať, teda už takmer 8 rokov odo dňa, keď sa Sťažovateľ stal vlastníkom bytu...*

Sťažovateľ sa medzitým dostal sám do zlej situácie spôsobenej tým, že musí platiť za byt, v ktorom nebyva a tiež si zabezpečovať ubytovanie inde, preto nebol schopný za byt ďalej platiť a na byt je opätovne vypísaná dražba.“.

6. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„... žiada Sťažovateľ Ústavný súd Slovenskej republiky, aby vyslovil vo svojom rozhodnutí, že právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ako ústavné právo podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené, aby prikázal Okresnému súdu Trnava, aby vo veci o určenie vlastníckeho práva v konaní sp. zn. 14 C/85/2011 konal a určil ako primerané finančné zadostučinenie za porušenie základného práva Sťažovateľovi čiastku vo výške 30.000 Eur. ...

Sťažovateľ žiada, aby bol porušiteľ základného práva zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu v konaní pred ústavným súdom vznikli vo výške 363,79 EUR ...“

7. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci za okresný súd písomne vyjadril jeho predseda listom sp. zn. 1 SprV/633/2016 z 5. októbra 2016 a k vhodnosti ústneho prejednávania veci sa právny zástupca sťažovateľa vyjadril listom z 10. októbra 2016.

7.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem uvedenia stručného prehľadu procesných úkonov vykonaných v danej veci tiež uviedol:

„Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť sťažovateľa je neopodstatnená a nedôvodná, súd vo veci plynulo a efektívne konal a koná, vykonával viaceré potrebné procesné úkony navrhované účastníkmi, voči ktorým boli podané opravné prostriedky, vec bola prerušená -žiadam preto, aby Ústavný súd sťažnosti nevyhovel.

Na záver uvádzam že súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednania veci.“

7.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom vyjadrení k vhodnosti ústneho pojednávania uviedol:

„... súhlasíme s rozhodnutím o sťažnosti bez nariadenia ústneho pojednávania...“

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

9. Zo sťažnosti, z vyjadrení účastníkov konania a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 14 C 85/2011:

- 8. jún 2011 – žalobou podanou okresnému súdu sa žalobcovia domáhali určenia svojho vlastníckeho práva k bytu na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o prevode vlastníctva k bytu z 26. septembra 2007 uzavretej s mestom [REDAKOVANÉ] nadobudli vlastnícke právo k dotknutému bytu, ktorého kúpu financovali aj z peňažných prostriedkov poskytnutých im obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ] (ďalej len „obchodná spoločnosť“) na základe zmluvy o úvere z 25. septembra 2007, na zabezpečenie splnenia svojho záväzku, z ktorej žalobcovia poskytli označenej obchodnej spoločnosti záruku v podobe prevodu vlastníckeho práva k bytu. Keďže žalobcovia svoj záväzok zo zmluvy o úvere neplnili, došlo k prevodu vlastníckeho práva k bytu na obchodnú spoločnosť, ktorá 16. októbra 2008 byt predala na dobrovoľnej dražbe, pričom vydražiteľom bol sťažovateľ. Následne sa žalobcovia žalobou podanou okresnému súdu 25. novembra 2009 domáhali v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 38 Cb 179/09 určenia neplatnosti úverovej zmluvy, ktorú uzavreli s obchodnou spoločnosťou, pričom okresný súd rozsudkom zo 4. októbra 2010 ich žalobe vyhovel a úverovú zmluvu vyhlásil za neplatnú, na základe čoho sa žalobcovia domnievali, že keďže obchodná spoločnosť na základe jej dojednaní nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k bytu, tak ho ani sťažovateľ nemohol od nej účinne vydražiť;

- 16. február 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 13. apríl 2012 a súčasne vyzval sťažovateľa na vyjadrenie sa k žalobe;

- 20. marec 2012 – sťažovateľ sa vyjadril k žalobe a podotkol, že v čase konania dobrovoľnej dražby ešte nebola podaná žaloba a ani nebolo zrejmé, či vôbec niekedy bude podaná žaloba o neplatnosť úverovej zmluvy, pričom súčasne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu svojho pobytu v zahraničí, ale vyjadril želanie, aby okresný súd vec prejednal aj v jeho neprítomnosti;

- 13. apríl 2012 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom v prítomnosti žalobkyne bola vypočutá právna zástupkyňa žalobcov, pričom okresný súd pre účely predvolania sťažovateľa pojednávanie odročil na 27. jún 2012;

- 27. jún 2012 – uskutočnilo sa pojednávanie v prítomnosti všetkých účastníkov konania a ich právnych zástupcov, pričom po ich vypočutí okresný súd odročil pojednávanie na termín, ktorý mal byť účastníkom konania oznámený písomne, a to pre

účely pripojenia súvisiacich súdnych spisov vedených pod sp. zn. 19 C 183/09 a sp. zn. 38 Cb 179/09;

- 29. jún 2012 – okresný súd určil termín pojednávania na 28. september 2012;

- 26. september 2012 – sťažovateľ ospravedlnil svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní s tým, že bol už vypočutý na predchádzajúcom pojednávaní, kde uviedol, že nič zlé neurobil, konal dobromyseľne a nemá k veci viac čo dodať, pričom žiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti;

- 28. september 2012 – konalo sa pojednávanie za prítomnosti žalobkyne a právnej zástupkyne žalobcov, pričom okresný súd bez vykonania akéhokoľvek procesného úkonu alebo dokazovania, iba konštatoval, že sťažovateľ dosiaľ nebol k veci vypočutý (zo zápisnice o pojednávaní z 27. júna 2012 vyplýva, že sťažovateľ bol vypočutý, pozn.), a preto pre účely jeho predvolania pojednávanie odročil na 14. december 2012 s tým, že bude urgovať pripojenie spisov vedených pod sp. zn. 19 C 183/09 a sp. zn. 38 Cb 179/09;

- 5. december 2012 – okresný súd z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne zrušil termín pojednávania nariadený na 14. december 2012;

- 8. január 2013 – okresný súd nariadil pojednávanie na 1. február 2013;

- 1. február 2013 – konalo sa pojednávanie, na ktorom bol v prítomnosti žalobkyne a právnej zástupkyne žalobcov vypočutý sťažovateľ, ktorý len uviedol, že sa pridrižiava svojho skoršieho vyjadrenia na pojednávaní, že konal dobromyseľne a nemá k veci čo dodať, pričom okresný súd ho k iným otázkam nevypočúval a po prednese právnej zástupkyne žalobcov, ktorá navrhla prerušiť konanie do doby rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní, ktoré žalobcovia podali proti rozsudku v inej veci vedenej pod sp. zn. 19 C 183/09, v ktorej bola žalobcom uložená povinnosť vypratať byt, okresný súd pojednávanie odročil na neurčito;

- 20. marec 2013 – okresný súd žiadal pripojiť spis tamojšieho súdu vo veci sp. zn. 19C 183/09;

- 13. august 2013 – okresný súd uznesením prerušil konanie do rozhodnutia najvyššieho súdu (najvyšší súd rozhodol 26. marca 2014, pozn.) o označenom dovolaní (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. septembra 2013);

- 4. september 2014 – okresný súd nariadil pojednávanie na 31. október 2014;

- 30. október 2014 – právna zástupkyňa žalobcov z rodinných dôvodov žiadala odročiť nariadené pojednávanie, pričom okresný súd jej vyhovel a účastníkom konania oznámil, že o novom termíne budú informovaní;

- 31. október 2014 – okresný súd nariadil pojednávanie na 16. január 2015;

- 7. november 2014 – sťažovateľ sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril k sporu, pričom poukázal, že v danom prípade ide o vec už rozsúdenú;

- 16. január 2015 – konalo sa pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí právnych zástupcov účastníkov konania odročené na neurčito pre účely rozhodnutia o žalobcami navrhovanej zmene petitu s tým, že sa budú domáhať určenia neplatnosti dražby;

- 22. január 2015 – právny zástupca sťažovateľa sa vyjadril k žalobcami navrhovanej zmene žalobného petitu;

- 27. marec 2015 – okresný súd uznesením pripustil zmenu žalobného petitu tak, že žalobcovia sa domáhajú vyslovenia neplatnosti dražby a z tohto titulu určenia ich vlastníckeho práva, pričom súčasne okresný súd pripustil, aby do konania na žalovanej strane vstúpila do konania popri sťažovateľovi ako žalovaná v 2. rade obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] a ako žalovaná v 3. rade obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ];

- 20. apríl 2015 – sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 27. marca 2015;

- 27. apríl 2015 – obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 27. marca 2015;

- 7. júl 2015 – okresný súd doručoval odvolania na vyjadrenie účastníkom konania;

- 15. júl 2015 – okresnému súdu bola vrátená nedoručená zásielka adresovaná pre obchodnú spoločnosť [REDAKOVANÉ], a to s poznámkou „adresát neznámy“;

- 13. august 2015 – okresný súd predložil spis na odvolacie konanie Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“);

- 4. január 2016 – okresnému súdu bol doručený návrh žalobcov, ktorým žiadali vydať predbežné opatrenie, ktorým by bola dražobnej spoločnosti uložená povinnosť zákazu dražiť dotknutý byt, keďže opäť na neho bola vyhlásená dražba;

- 22. január 2016 – okresný súd žiadal krajský súd o zapožičanie spisu pre účely rozhodnutia o návrhu na vydanie predbežného opatrenia;
- 25. január 2016 – krajský súd postúpil spis okresnému súdu;
- 3. február 2016 – okresný súd uznesením nariadil predbežné opatrenie v intenciách návrhu žalobcov;
- 4. február 2016 – spis bol opätovne predložený odvolaciemu súdu;
- 24. február 2016 – sťažovateľ sa odvolal proti predbežnému opatreniu;
- 6. apríl 2016 – okresný súd postúpil odvolanie sťažovateľa z 24. februára 2016 krajskému súdu, kde sa už nachádzal spis;
- 27. apríl 2016 – žalovaná v 3. rade (obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ]) podala odvolanie proti predbežnému opatreniu, a to priamo krajskému súdu (takže nebola vyhotovená predkladacia správa, pozn.);
- 21. apríl 2016 – krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 524/2015 odmietol odvolanie žalovanej v 3. rade proti uzneseniu okresného sudu o pripustení zmeny žalobného petitu z 27. marca 2015 (aj keď v záhlaví tohto rozhodnutia je uvedené, že odvolanie podľa proti tomuto uzneseniu aj sťažovateľ, avšak vo výroku je spomínaný iba žalovaný v 3. rade, pozn.) a súčasne krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 116/2016 odmietol odvolanie sťažovateľa ako žalovaného v 1. rade proti uzneseniu o predbežnom opatrení z 3. februára 2016 (aj keď odvolanie proti predbežnému opatreniu podala 27. apríla 2016 aj žalovaná v 3. rade, pozn.);
- 26. apríl 2016 – spis bol vrátený okresnému súdu;
- 23. máj 2016 - okresnému súdu boli vrátené ako nedoručené zásielky s uzneseniami krajského súdu adresované pre obchodnú spoločnosť [REDAKOVANÉ] (žalovaná v 2. rade), ako aj pre obchodnú spoločnosť [REDAKOVANÉ]), a to v oboch prípadoch s poznámkou „adresát neznámy“;
- 18. júl 2016 – okresný súd opätovne doručoval uznesenia krajského súdu obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] na adresu zistenú z obchodného registra a súčasne nariadil pojednávanie na 28. október 2016,
- 28. október 2016 – pojednávanie bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne, a to na 18. január 2017.

III.

10. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

12. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

13. V súvislosti s prvým kritériom „zložitosť vecí“ ústavný súd konštatuje, že konanie o určenie vlastníckeho práva vzhľadom na stabilizovanú judikatúru v tejto oblasti nemožno v zásade kvalifikovať ako vec skutkovo či právne náročnú, obdobne ako aj konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby (po pripustení zmeny žalobného petitu, pozn.), pre ktoré je metodika postupov súdov dostatočne jasná. Právnu a ani skutkovú náročnosť konania neproklamuje ani okresný súd, a táto nie je zrejmá ani z charakteru procesných úkonov vykonaných okresným súdom v tejto veci, preto tieto skutočnosti nemožno identifikovať ako zásadné dôvody vzniku prietahov v preskúmanom konaní.

14. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania v procesnom postavení žalovaného, z prehľadu procesných úkonov ústavný súd nezistil žiadnu takú významnú skutočnosť, na základe ktorej by došlo k prietahom v konaní a ktorú by bolo potrebné

pripočítat' na jeho ťarchu, aj keď z prehľadu procesných úkonov by sa na prvý pohľad mohlo javiť, že sťažovateľ svojou neúčast'ou (ospravedlnenou) zmaril pojednávanie konané 28. septembra 2012, ktoré okresný súd z dôvodu údajne dovtedajšieho nevypočutia sťažovateľa k predmetu sporu toto bez ďalšieho odročil, pričom však okresný súd opomenul, že sťažovateľa vypočul už na pojednávaní konanom 27. júna 2012.

15. Napokon ústavný súd s prihliadnutím na čl. 17 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, sa zaoberal aj postupom okresného súdu.

15.1 Pokiaľ ide o procesný postup okresného súdu, ústavný súd v tomto postupe zistil viaceré obdobia nečinnosti alebo nesústredenej činnosti, a to hneď po podaní žaloby 8. júna 2011, okresný súd vykonal vo veci prvý procesný úkon až po viac ako 8 mesiacoch, a to 16. februára 2012, keď okresný súd vyzval sťažovateľa na vyjadrenie k žalobe a súčasne nariadil pojednávanie. Okresný súd postupoval nesústredene a neefektívne aj v období od 29. júna 2012, keď nariadil pojednávanie na 28. september 2012, do 5. decembra 2012, keď z objektívneho dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne okresný súd zrušil nariadené pojednávanie, t. j. viac ako 5 mesiacov, pričom v tomto období sa síce konalo jedno pojednávanie 28. septembra 2012, avšak toto pojednávanie okresný súd nemajúc zrejme náležitú vedomosť o predchádzajúcom priebehu tohto konania bez ďalšieho neefektívne odročil s tým, že s ospravedlnením neprítomný sťažovateľ nebol ešte vo veci vypočutý, aj keď zo zápisnice z pojednávania konaného ešte 27. júna 2012 vyplýva, že sťažovateľ už k veci vypočutý bol. Za obdobie nečinnosti možno považovať aj obdobie v trvaní viac ako 6 mesiacov, a to od 1. februára 2013, keď sa konalo pojednávanie, do 13. augusta 2013, keď okresný súd uznesením konanie prerušil do doby rozhodnutia najvyššieho súdu v inej súvisiacej veci týkajúcej sa povinnosti žalobcov vypratať sporný byt. Následne možno na ťarchu okresného súdu pripočítat' aj obdobie v trvaní viac ako 5 mesiacov, a to od 26. marca 2014, keď zanikla prekážka, kvôli ktorej okresný súd konanie prerušil, do 4. septembra 2014, keď okresný súd nariadil vo veci opäť pojednávanie.

Celkovo tak v postupe okresného súdu ústavný súd zistil priet'ahy v konaní v trvaní viac ako 24 mesiacov, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

15.2 Na ťarchu okresného súdu nebolo možné pripočítať obdobie v trvaní viac ako 8 mesiacov (od 13. augusta 2015 – do 25. januára 2016; od 4. februára 2016 – do 26. apríla 2016), keď vo veci konal odvolací krajský súd, pretože v tomto období okresný súd nemohol objektívne ovplyvniť priebeh a rýchlosť tohto postupu.

IV.

16. V nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 tohto rozhodnutia a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany s'ťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu konať vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 85/2011 bez zbytočných priet'ahov.

17. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

18. S'ťažovateľ sa domáha priznania mu primeraného finančného zadosťučinenia v sume 30 000 €.

18.1 Ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre s'ťažovateľa dostatočným zadosťučinením, preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

18.2. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil

(v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

19. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu v sume 363,79 € vrátane 20% DPH (advokát predložil osvedčenie platcu DPH). Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny (§ 11 ods. 3 vyhlášky) za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2016 je 143 € a hodnota režijného paušálu je 8,58 €.

19.1 S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľovi nárok na úhradu trov za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2016 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu, vyjadrenie) v celkovej sume 545,69 € vrátane režijného paušálu a vrátane 20% DPH, avšak vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľa si uplatnil nárok iba na úhradu trov za dva úkony právnej služby v sume 363,79 € vrátane 20% DPH, ústavný súd z titulu nemožnosti rozhodnutia ultra petitem rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2016